

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΟΥ «ΓΚΟΛΦ»,

[Ένα συνταρακτικό άρθρο του Αντρέ Μωζέ για την εκκεντρική ζωή των «βεντεττών» της φιλμουπόλεως.]

ΕΙΣ όλες τις μεγαλουπόλεις του παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου ἡ λέσχη τοῦ «γκόλφ» συγκεντρώνουν τὴν ἀφρόκρεμα τῆς ἀριστοκρατίας. Ἡ πιὸ ὠμορφες, ἡ πιὸ πλούσιες, ἡ πιὸ γοητευτικὲς γυναῖκες κάθε μέρα κατεβαίνουν στὸ γήπεδο γιὰ νὰ γυμνάσουν τὸ σῶμα τους καὶ ν' ἀπολαύσουν τὴν χαρὰ τοῦ παιχνιδιοῦ. Ὑστερα ἀπὸ κάθε τέτοια ἐξάσκηση γίνονται ἀγνώριστες, τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ γρηγορώτερα στὶς φλέβες τους, τὰ μάτια τους λάμπουν καὶ τὸ πρόσωπό τους ἔχει πάρει τὸ χρῶμα τῆς υγείας. Γι' αὐτὸ ὅλοι οἱ μεγάλοι γιατροὶ συνιστοῦν τὸ «γκόλφ» ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ὠφέλιμα σπορ, γιατί δὲν γυμνάζει μόνο τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα. Ἐπειτα κι' ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως τὸ «γκόλφ» εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα παιγνίδια. Ἡ γοητευτικὲς γυναῖκες θρῖσκουν τὴν εὐκαιρία μὲ τις ἀρμονικὲς κινήσεις τους νὰ ἐπιδείξουν ὅλη τὴ χάρι τοῦ «κι' ὄλη τὴν πλαστικότητά των γραμμῶν τοῦ σώματός των. Γίνονται κάτι περισσότερο ἀπὸ ὠμορφες. Γίνονται ἀληθινὰ σαγηνευτικὲς.

Στὸ «γκόλφ» ἐπίσης ὅλες ἡ διάσημες «βεντέτες», ἡ πεντάμορφες «γόησες» θρῖσκουν τὸν καιρὸ νὰ σκλαβώσουν ἄλλη μιὰ φορά τοὺς θαυμαστάς των, μὲ τις ἐπιδείξεις τῆς τουαλέτας των, τῆς ὠμορφιάς των καὶ τῶν σκανδάλων τους. Ἡ λέσχη τοῦ «γκόλφ» στὸ Χόλλυγουντ εἶνε ἕνας κλειστός παράδεισος γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού δὲν εἶνε «ἀστέρες». Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ ἡ εἴσοδος σὲ ὅλους. Ἀκόμη καὶ σ' αὐτὲς τις δεξιώσεις τῆς οἱ καλεσμένοι τῆς διαλέγονται μὲ προσοχή καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσχωρήσῃ ἐκεῖ πέρα κανεὶς ἀδιάκριτος, ἔστω καὶ ἂν εἶνε δημο-

σιογράφος. Γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ πρέπει πρῶτα νὰ ἔρθῃ σ' ἀτέλειωτες συνεννοήσεις μὲ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τῆς λέσχης, νὰ ἐξακριβωθῇ ὅτι πρόκειται νὰ γράψῃ λίγες καὶ σοβαρὲς γραμμὲς καὶ τότε τοῦ ὀρίζουν τὴ μέρα καὶ τὴν ὥρα πού θὰ μπορέσῃ νὰ εἰσέλθῃ σ' αὐτὸν τὸν παράδεισο τῶν «ἀστέρων». Κι' ἀλήθεια, ἡ λέσχη τοῦ «γκόλφ» τῆς φιλμουπόλεως εἶνε ἡ πιὸ πλούσια καὶ ἡ πιὸ φημισμένη ἀπ' ὅλες τις λέσχες τοῦ κόσμου. Ἐχει τὰ καλύτερα ἀποδυτήρια, τις πιὸ πολυτελεῖς αἴθουσες, τὰ πιὸ ὄνειρῶδη δωμάτια λουτροῦ καὶ τὸ σπουδαιότερο τὰ πιὸ ὠμορφα γήπεδα. Ἡ λέσχη τῶν «ἀστέρων» εἶνε ἕνα ἀπέραντο κτήμα, κατάφυτο κι' ὀλόδροσο. Εἶνε δῶρο ἐνὸς βασιλοῦ τῆς Καλλιφορνίας τοῦ Ἄνταμς Στόλιντον, ὁ ὁποῖος ἔχει παθολογικὴ μανία γιὰ τις ὠμορφες «βεντέτες» καὶ τὰ σπορ!

—Εἶμαι ὁ πιὸ εὐτυχὴς ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, εἶχε δηλώσει στοὺς δημοσιογράφους τότε πού χάρισε αὐτὸ τὸ πανάκριβο κτήμα του, γιατί θὰ γίνω ἡ ἀφορμὴ ν' ἀγαπήσουν ἡ βεντέτες τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου καὶ πρὸ πάντων τὸ «γκόλφ» πού εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐχάριστα σπορ.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ φανῇ ἀδιάκριτος πηγαίνει στὸ γήπεδο τοῦ «γκόλφ» μόνον ὅταν τὸν προσκαλοῦν οἱ «ἀστέρες». Μά κι' αὐτὸ συμβαίνει τόσο σπάνια.

Καταλαβαίνετε λοιπὸν τώρα, ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ πού σας ἀναφέραμε, πόσο μπορεῖ νὰ σκανδαλισθῇ ἕνας δημοσιο-

γράφος ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τις προφυλάξεις τῶν «βεντεττών» τοῦ Χόλλυγουντ πού θέλουν νὰ κρύψουν τόσο καλά τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διασκεδάζουν στὸ «γκόλφ».

Γιὰ νὰ πετύχῃ ἐν τούτοις καὶ νὰ μάθῃ μερικὰ πράγματα σκέφθηκα νὰ ἐγκαταλείψω τὴν... ἀξιοπρέπειά μου καὶ νὰ πηδήσω νύχτα τὸν ὑψηλὸ τοῖχο πού κλείνει τὸ γήπεδο καὶ νὰ μπῶ σ' αὐτὸ σὰν οὐρανοκατέβητος. Καὶ τὸ κατάφερα μιὰ χαρὰ. Ἀπὸ ὡτὸ σὰν οὐρανοκατέβητος. Καὶ τὸ κατάφερα μιὰ χαρὰ. Ἐπειτα καὶ πέρα ὅμως εἶχα νὰ συναντήσω ἕνα σωρὸ δυσκολίες. Ἐπειτα νὰ μὴ μ' ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ μὴ κινήσω κανενὸς τὴν περιέργεια. Μὲ τὸ θάρρος πού μοῦ ἔδινε ἡ σκέψις τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπιτυχίας μου σκαρφάλωσα πάνω σ' ἕνα δέντρο καὶ ξεπιάγισα κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν νυχτερινὴ ψύχρα. Ὅ,τι ὅμως ἀντίκρυσαν τις πρωινὲς ὄρες μ' ἀποζημίωσε γι' αὐτὸν τὸν κόπο μου.

Μόλις χάραξε ἡ μέρα ἕνα πλήθος μικρῶν μαύρων μὲ πάλλευκες φορεσιὲς ἀρχισαν νὰ καθαρίζουν τὰ γήπεδα τοῦ γκόλφ, νὰ τὰ «στρώνουν» καὶ νὰ δροσιζοῦν τὴν λεπτὴ χλόη τους. Ἐπειτα ἦρθε ἡ σειρά τῶν μεγάλων «μπόυς», οἱ ὁποῖοι σκόρπισαν δεξιά κι' ἀριστερὰ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες καὶ στήσανε ὀμπρέλλες γιὰ τὸν ἥλιο.

Τέλος ἔπειτα ἀπὸ μιὰ κοπιαστικὴ ἀναμονὴ οἱ «ἀστέρες» κ' ἡ γοητευτικὲς «βεντέτες» ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους στὸ γήπεδο. Στὴν ἀρχὴ ἔμειναν μ' ἕνα λεπτὸ καὶ ὑπερβολικὰ διαφανὲς μαγιό κι' ἔκαναν πολὺ ὥρα σουηδικὲς ἀσκήσεις ἀναπνέοντας τὴν πρωινὴ δροσιὰ καὶ τ' ἄρωμα τῶν δέντρων. Κατόπιν φόρεσαν τις κομψὲς τουαλέτες τοῦ «γκόλφ», πήραν τὰ μπαστούνια τους καὶ σπορπίστηκαν δεξιά κι' ἀριστερὰ στὰ διάφορα «ιεραίν».

Γυμνάστηκαν μ' αὐτὸ τὸ σπορ ἀρκετὴ ὥρα. Ἐγὼ ἐνοιωθῶ ὅτι εἶχα πέσει θύμα τῆς κακογλωσσίας κι' ἐτοιμαζόμουν νὰ κατεβῶ ἀπὸ τὸν κρυσθῶνα μου ἀπογοητευμένος. Μὰ ξαφνικὰ ἔβγαλα ἀσυναίσθητα μιὰ κραυγὴ χαρᾶς. Ἐκεῖ λίγα μέτρα μακριὰ μου εἶχε καταφύγει ἕνα ζευγάρι τρυφερῶν φίλων. Τὴν γυναῖκα δὲν ἀργησα νὰ τὴν ἀναγνωρίσω, ἦταν ἡ Τζούν Κληφορντ μιὰ ἀπὸ τις πιὸ κομψὲς καὶ τις πιὸ γοητευτικὲς νέες τῆς φιλμουπόλεως. Μὰ τὸν συνοδό τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ θυμηθῶ πού τὸν εἶχα ξαναἰδῆ. Κι' ὡστόσο ἡ φημισογνωμία του δὲν μοῦ ἦταν ἀγνωστος. Πάντως τὸ παρουσιαστικὸ του δὲν μοῦ ἐνέπνεε ἐμπιστοσύνη. Αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος ἦταν εὐσωμος καὶ φαινόταν νὰ ἔχῃ δύναμη ταύρου. Μὰ ἐκεῖνο πού τὸν ἔκανε ὑπερβολικὰ ἀντιπαθητικὸ ἦταν ἡ φυσιογνωμία του. Ἦταν, μὰ τὴν ἀλήθεια ἀποκρουστικὸς. Δυὸ βαθιεῖς ρυτίδες ἀυλάκωναν τὸ ἐγκληματικὸ πρόσωπό του καὶ τὰ χεῖλη του ζάρωναν μὲ μιὰ ἀπαισία ἐκφρασι μίσους. Αὐτοὶ οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι ἦταν ὑπερβολικὰ παράξενοι. Ἡ Τζούν Κληφορντ τοῦ φερόταν μὲ μεγάλη τρυφερότητα, τοῦ παρεπονεῖτο γιὰ τις θαναυσότητές του καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν πείσῃ νὰ μὴ τὴν βασανίζῃ. Μ' αὐτὸς γελοῦσε μ' ἕνα σκληρὸ καὶ κτηνώδες γέλιο καὶ οὔτε κατα-

Ἡ Τζούν Κληφορντ πού λατρεύει... τοὺς ἐγκληματίας!

(Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΟΚΛΕΦΤΗ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 17)

τη κόρη του είχε μια κοινή λωποδύτρια.

Η Φαίυ έγινε έξαλλη από τον θυμό της, έβρισε τον Λέ Γκίλι, μα τέλος αναγκάστηκε να δεχθή να γίνει γυναίκα του.

Και πράγμα παράδοξο, η όμορφη Φαίυ είχε αρχίσει να νοιώθει γι' αυτόν τον «δυνατό» άνδρα έναν μεγάλο έρωτα. Ήταν ικανή τώρα να κάνει τα πάντα για τον σύζυγό της.

Δέχθηκε λοιπόν ν' ανοίξουν μια χαρτοπαικτική λέσχη και παρέσυρε εκεί πέρα όλους τους φίλους του πατέρα της και τις θαθύπλουτες φίλες της για να τους κλέβουν στα χαρτιά. Έτσι όλη η άριστοκρατία του Λός Αντζελες περνούσε κάθε βράδυ από τις πολυτελείς αιθουσες αυτής της λέσχης. Έπειδή όμως εκεί μέσα υπήρχαν διασκεδάσεις για όλα τα γούστα κι αυτοί ακόμη οι δικαστικοί κ' οι αστυνομικοί που συχνάζαν στη λέσχη δεν έτολμούσαν να πούν ούτε μια λέξη.

Ο Λέ Γκίλι είχε γίνει πειά θαθύπλουτος. Μα είχε αρχίσει να βαρύνεται τη γυναίκα του. Τώρα ενδιαφερόταν περισσότερο για τις όμορφες πελάτισσές του. Και για να διασκεδάσει, αρχισε να ξευτελίζει την Φαίυ. Την έβαζε να κλέβη στα χαρτιά και να κρατάει συντροφιά στους εύθυμους φίλους του.

Εκείνη όμως εξακολουθούσε να τον αγαπάει και υπέμενε όλες αυτές τις ταπεινώσεις. Έφθασε μάλιστα μέχρι του σημείου να καταστρέψει οικονομικώς τον ίδιο τον πατέρα της και να τον κάνει ν' αυτοκτονήσει.

Τότε όμως συνήλθε από αυτήν την τρέλλα της κ' είδε σε τί θάραβρο την είχε ρίξει η καταστρεπτική έπιρροή αυτού του ανθρώπου. Πάλαιψε λοιπόν για να ξεφύγει από τα δίχτυα του, μα δεν τό κατάρρωσε. Χρόνια και χρόνια αναγκάστηκε να περάσει κοντά του μια μαρτυρική ζωή, γεμάτη ταπεινώσεις. Η όμορφη Φαίυ είχε γίνει τώρα μια ύστερική γυναίκα, σχεδόν τρελλή. Κι ένα βράδυ, έπειτα από μια ζωνρή οικογενειακή σκηνή στο ιδιαίτερο διαμέρισμα ενός μπάρ μη άντέχοντας πειά στους έξευτελισμούς του τον σκότωσε αδειάζοντας στο στήθος του το περίστροφό της.

Όταν συνελήφθη από τους αστυνομικούς η Φαίυ ήταν ένα ανθρώπινο κουρέλι. Τη μέρα όμως που την ώδήγησαν στο κακουργιοδικείο κι' αντίκρουσε τους δικαστάς της τα έχασε. Είχε αναγνωρίσει μερικούς από τους υπόπτους θαμώνες της λέσχης της:

— Δέν θέλω, φώναξε έξαλλη, να δικασθώ από αυτούς τους παληανθρώπους, οι όποιοι είναι εκμεταλλευταί των γυναικών και χαρτοκλέφτες! Αυτοί είναι ψευτες και κατεργάρηδες!

Μα κανείς δεν έδωσε σημασία στα λόγια της. Νόμισαν ότι είχε τρελλαθή. Όσο για τους δικαστάς έκριναν καλό να την στείλουν στα κάτεργα, για να γλυτώσουν από τις κακογλωσσίες της και τις αδιάκριτες φλυαρίες της!

ΑΝΤΟΛΦ ΧΑΤΡΥ

Η ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΜΟΡΝΙΕ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 35)

να συλλογισθή καλά ένα τέτοιο διάθημα. Τώρα όμως, που έμαθα από τον Μορνιέ τί συνέβαινε, δεν είχε καιρό για χάσιμο. Ο Ζοζέφ Λιέβρ θα του έπαιρνε την όμορφη Μάρθα!... Κι' αυτό θα τον λυπούσε πολύ...

Το λάθος όμως του Μορνιέ, που δεν είχε πει στη γυναίκα του ότι είχε δει τον Μουλινέ και του είχε μιλήσει για τη μικρή κόρη τους, λίγο ακόμα και θα χαλούσε όλη την υπόθεσι. Η κυρία Μορνιέ, με πείσμα, ήθελε για άνδρα της Μάρθας τον Ζοζέφ Λιέβρ και δεν μπορούσε πειά να δη τίποτε άλλο πιο πέρα από αυτόν τον κλειστόν όριζοντα.

Μα, εύτυχως, την άλλη μέρα, ο Μουλινέ, που δεν είχε κλείσει μάτι, όλη τη νύχτα, έφθασε θιαστικός στο σπίτι τους και χωρίς πολλές διατυπώσεις ζήτησε το χέρι της όμορφης Μάρθας. Ο Μορνιέ δλόχαρος είπε άμέσως το ναί, χωρίς ωστόσο να είναι θέσιος, ότι ο Λιέβρ θα έπαιρνε τη Λουκία. Αυτή ωστόσο η αφηρημάδα του πάλι θγήκε σε καλό, χάρις στη μοδίστρα της Λουκίας που της είχε φτιάξει μια υπέρκομψη τουαλέττα. Γιατί, αν η Λουκία δεν ήταν ωραία στο πρόσωπο, είχε υπέροχο σώμα κι' αυτό είχε ξετρελλάνει τον Ζοζέφ Λιέβρ.

Ύστερα λοιπόν από δυο ώρες, ο άστατος αυτός γαμπρός, ζήτησε επίσημα το χέρι της Λουκίας! Κι' έτσι, ο Μορνιέ, με τις αφηρημάδες του, κατώρρωσε να παντρεύει και τις δυο κόρες του, τη στιγμή που του ζητούσαν μονάχα τη μία.

Η κυρία Μορνιέ, φυσικά, δεν άλλαξε γνώμη για τον άνδρα της. Μα ο αφηρημένος Μορνιέ ήταν άρα γε τόσο άνοητος, όσο τον νόμιζε; Με τις γκάφες του είχε πετύχει μια χαρά, τι εκείνη δεν είχε κατορθώσει με την έξυπνάδα της. Πάντρεψε τα κορίτσια του. Πάντρεψε την άσχημη Λουκία του. Και χωρίς προίκα μάλιστα. Θρίαμβος!

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΝΤΕ ΡΕΖ

ΕΝΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 30)

του θανάτου του, κράτησα την ήμερομηνία κι' έδωσα την άδεια του ένταφιασμού του.

Μετά δυο εβδομάδες, ξανάφερε πάλι το θαπόρι ταχυδρομείο κι' έφημερίδες απ' τη Βάσιγκτων. "Αθελά μου και χωρίς να ξέρω το γιατί, κύτταξα άμέσως στις άγγελίες των νεκρωσίμων και στις ειδήσεις του «Αστυνομικού Δελτίου».

Φαντασθήτε την άγωνιώδη κατάπληξί μου, όταν διάβασα τα εξής:

«Με βαθυτάτην θλίψιν η άνωτάτη κοινωνία μας εκήδευσε χθές την νεαράν και θελκτικωτάτην κυρίαν 'Αδέλαν Ν..., σύζυγον του διακεκριμένου διπλωμάτου και πρεσβευτου Ν. Την δε θλίψιν επέτεινε το γεγονός, ότι η άτυχη κυρία έηλητηριάσθη κατά λάθος, λαβοῦσα άλλο φάρμακον, αντί άλλου, εξ άφορηής της τελευταίας άδιαθεσίας της κ.π. κ.π.»

.....

«Ωστε; Είχαν δώσει ένα μεταθανάτιο ραντεβού, η δυο εκλεκτές αυτές ψυχές!... Κ' η 'Αδέλα είχε δηλητηριασθή κατά λάθος η γιατι άνυπομονούσε να ένωθη με την ψυχή του λατρευτου της;

Μπορούν λοιπόν να άλληλοεπηρεασθούν — έστω κι' από τόσο μακριά — δυο ψυχές σφιχτοδεμένες από άγάπη άμοιθαία! Η ώρα του θανάτου της 'Αδέλας ήταν ακριβώς η ίδια με την ώρα του θανάτου του λοχαγου Λάμπερτ, όπως εξακριβώσε η «Εταιρεία Ψυχικών Έρευνών» της Βάσιγκτων, στην όποια έστειλα αντίγραφο του πρακτικού του θανάτου...

Και φαίνεται, ότι η ψυχή της νεαρής κυρίας πέταξε στο διάστημα άστραπιαία και ήρθε και κλειστηκε στην άγκαλιά του έτοιμοθανάτου λατρευτου της ο όποιος την άγκάλιασε με τόση δίψα τη στιγμή ακριβώς που ξεψυχούσε κι' αυτός!

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΣΚΑΙΗΛ

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΟΥ «ΓΚΟΛΦ»

(Συνέχεια εκ της σελίδος 21)

δεχόταν να της πη μια τρυφερή λέξι. Ξαφνικά καθώς σήκωσε μια στιγμή το χέρι του διέκρινα πάνω σ' αυτό ένα κόκκινο σημάδι. Μια βαθειά ούλη τραύματος. Τόση δε ήταν η κατάπληξί μου, ώστε ξεχάσα ότι ήμουν σκαρφαλωμένος και παρ' όλιγο να κατακυλισω καταγής!

Αυτή η ούλη μ' έκανε να θυμηθώ αυτόν τον άνθρωπο και την ιστορία του. Για πρώτη φορά τον είχα συναντήσει δω και δυο χρόνια στο 38ον τμήμα της άστινομίας. Ήταν δεμένος με τις χειροπέδες από έναν αστυνομικό και περίμενε ύπομονετικά την ανάκρισί του. Ήταν ο περίφημος γκάγκστερ Τζόις Χίνκς που είχε γίνει διάσημος από τις άπάτες του. Αυτή δε η κόκκινη ούλη του χεριού του μου είχε κάνει έντύπωσι και τότε, γιατί έχει μια παράδοξη ιστορία. Ο Τζόις Χίνκς την πρώτη φορά που είχε δραπετεύσει από τα κάτεργα για να εξαφανισή τον αριθμό του καταδικου από το χέρι του τό έκαψε μ' ένα αναμμένο σίδερο!

Μα ως επανέλθουμε στο θέμα μας. Η Τζούν Κληφορντ κι' ο Χίνκς καθώς εξακριβώσα είνε δυο αγαπημένοι φίλοι, γιατι η όμορφη «βεντέττα» έχει άδυναμία προς όλους τους ανθρώπους του έγκλήματος. Αυτή είνε η ιδιοτροπία της.

"Άλλη εξ ίσου παράδοξη «βεντέττα» που περνάει στο γήπεδο του «γκόλφ» αισθηματικές ώρες είνε η Τζίν Χάρλουου. Αυτή η γυναίκα, η «βασιλίσσα των σκανδάλων», όπως την λένε, δεν έννοει να ήσυχάση όπου και να θρίσκειται. Διαρκώς θάζει σε φασαρίες τους θαυμαστάς της. Είνε η ένσάρκωσις του Διαβόλου! Γι' αυτήν ο έρωσ είνε το πιο παράδοξο μα και το πιο διασκεδαστικό σπόρ. Ζή μόνον για τον έρωτα και τον έχει γνωρίσει σ' όλες τις εκδηλώσεις του.

Μια άλλη επίσης.. σκανδαλώδης θαυμαστρία του «γκόλφ» είνε η Μύριαν Μάρς. Αυτή η χαριτωμένη «βεντέττα» κάνει ό,τι μπορείτε να φαντασθήτε στο γήπεδο αυτού του σπόρ. 'Αδιαφρεί για όλον τον κόσμο. 'Εκείνο μόνο που την ενδιαφέρει είνε να ικανοποιή τις τρελλές ιδέες της.

"Ο,τι είδα μέσα στη λέσχη του «γκόλφ» του Χόλλυγουντ είνε άδύνατο να σας τό περιγράψω γιατι είνε υπερβυλικά ξεδιάντροπο. 'Αρκεσθήτε μόνο στην πληροφορία ότι εκεί πέρα όλες σχεδόν η «βεντέττες» έπειτα από μια παρτίδα «γκόλφ» τό «ρίχνουν» στο γλέντι, στο μεθύσι και στον έρωτα. "Ετσι χαίρονται τη ζωή τους. Μα επειδή φοβούνται μήπως τις παρεξηγήσουν οι θαυμαστάς τους γι' αυτό δεν επιτρέπουν σε κανέναν την είσοδο στη λέσχη παρά μόνο στους άπολύτως μεμυημένους σ' αυτές τις άμερικανικές διασκεδάσεις των. "Ας συγχωρήσουν την ζδιακρισία μου που φέρνω στην δημοσιότητα μερικές σκηνές από τη ζωή τους. Μα ως δημοσιογράφος έπρεπε να κάνω τό καθήκον μου.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ